

Mál nr. 46/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 14. mars 2024, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti M kemur fram að heitavatnslögn á lóð fasteignar hans hafi farið að leka í ágúst 2021, sem leiddi til tjóns á eigninni. Lekinn olli verulegu rakatjóni og þurfti að ráðast í umfangsmiklar framkvæmdir, þar á meðal að rífa upp gólfefni og fjarlægja veggklæðningar. Er lekans varð vart, var haft samband við X, sem hóf viðgerð daginn eftir. M telur að lögnin hafi lekið um nokkurt skeið áður en vandinn uppgötvaðist. Í janúar 2025 krafðist M bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V. V hafnaði bótaskyldu. M byggir á því að X hafi sýnt af sér vanrækslu í viðhaldi og eftirliti með lögninni og að beita beri almennt sakarreglu, vinnuveitendaábyrgð og sjónarmiðum um sérfræðiábyrgð. Þá telur M að sönnunarbyrði um orsök lekans eigi að hvíla á X með vísan til eðlis starfseminnar og dóms Landsréttar í máli nr. 200/2019. Til vara vísar M til skaðsemisábyrgðar samkvæmt lögum nr. 25/1991 og heldur því fram að X beri sem dreifingaraðili vörunnar (heita vatnsins) ábyrgð á afhendingu hennar með tryggum hætti.

V hafnar bótaskyldu og bendir á að bilunin hafi verið ófyrirsjáanleg. Lögnin hafi verið í eðlilegu ástandi miðað við aldur, án skráðra bilana, og engin mistök starfsmanna séu sönnuð. Þá telur V að lög um skaðsemisábyrgð eigi hvorki við þar sem um sé að ræða eldra kerfi, né hafi heita vatnið verið haldið ágalla. Loks telur V að meint myglutjón sem lýst er í skýrslu frá 2024 sé ekki bein afleiðing lekans heldur af vanrækslu M á viðgerðum.

Álit.

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort X beri skaðabótaábyrgð á tjóni sem varð á fasteign M í kjölfar leka úr heitavatnslögn í ágúst 2021. Af gögnum málsins verður ráðið að leki úr lögninni hafi valdið verulegu rakatjóni í fasteign M. Að mati nefndarinnar verður ekki talið að heita vatnið sjálft hafi verið haldið ágalla í skilningi 1. mgr. 5. gr. laga nr. 25/1991 um skaðsemisábyrgð. Þá var lögnin lögð árið 1980 og fellur þar með utan gildissviðs laganna, sbr. 15. gr. þeirra. Ekki verður því byggt á skaðsemisábyrgð í málinu. Til þess að X beri skaðabótaábyrgð samkvæmt almennum reglum þarf M að sýna fram á saknæma háttsemi eða vanrækslu af þess hálfu. Engar upplýsingar liggja fyrir í málinu sem benda til að X hafi vitað eða mátt vita af hættu á bilun í lögninni, eða að viðhald hennar hafi verið ófullnægjandi. Lögnin var 41 árs gömul en hafði ekki áður bilað og ekkert gefur til kynna að ástand hennar hafi verið slíkt að X hafi átt að grípa til viðbragða fyrir lekann. Þá verður ekki fallist á að skilyrði fyrir því að snúa við sönnunarbyrði séu fyrir hendi, enda hefur M ekki fært fram haldbær rök eða sönnunargögn sem styðja slíkt. Ekki verður heldur talið sannað að meint myglutjón sem greint er frá í skýrslu 2024 sé bein afleiðing af lekanum, enda liggja ekki fyrir gögn sem staðfesta orsakatengsl þar á milli.

Með vísan til framangreinds verður ekki talið sannað að tjón á fasteign M verði rakið til atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á. Ber því að hafna kröfu um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 3. júní 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir